

[Weikop.]

ling til, hvor nye tekniske skoler skal placeres. Det var måske på sit partis vegne, det ærede medlem hr. Peter Jørgensen rettede henstilling til ministeren om en eventuel placering, men jeg er enig med det ærede medlem hr. Kryger i hans opfattelse af, at vi i udvalget var blevet enige om at overlade til den højtærede handelsminister at træffe den helt rigtige afgørelse af, hvorledes det hele skulle formes, også med hensyn til bopæl og afstand. Men selvfølgelig kan man med kraft tale for Ålborg og med styrke for Århus.

Interessen for de tekniske skoler og teknologiske institutter har, som jeg allerede har sagt, været overordentlig levende, men man skal jo passe på, at undersøgelser og forskning i forbindelse med teknologiske institutter og med undervisning i det hele taget ikke udøves på en sådan måde, at der spildes kræfter og penge. Jeg ser derfor med tilfredshed på, at det nu, som omtalt i betænkningen, undersøges, om ikke et eller flere organer beskæftiger sig med de samme ting. Jeg tror, at det både med hensyn til forskning, undersøgelser, konsulentvirksomhed o. s. v. bør undersøges, om man ikke ved en vis centralisering kan opnå både bedre og mere økonomiske resultater, end man kan, når hver institution har sin egen lille, skæve Hassan at passe. Jeg har gerne villet understrege dette, fordi vi tillægger det en vis vægt.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale lovforslaget til vedtagelse. Der har været fuld enighed med hensyn til dette lovforslag, og så vidt man kan overskue situationen i dag, tror jeg, vi her får en god lov om den tekniske undervisning.

A. C. Normann: Da jeg deler den opfattelse, som de sidste to ærede ordførere har givet udtryk for: at det ikke tilkommer folketinget at udstikke retningslinjerne for, hvor skoler og teknika i fremtiden skal ligge, skal jeg afholde mig fra ved denne behandling at stille forslag om, at det næste tek-

nikum kommer til at ligge i Esbjerg, hvor jeg er valgt. Der anføres jo bl. a. geografiske argumenter, og der kunne virkelig nævnes mange gode argumenter for at vælge Esbjerg — men det kunne der måske også med hensyn til en række andre byer.

Jeg vil ønske, at det lovforslag, vi nu er i færd med at vedtage, må have et lige så godt helbred som den lov, det nu afløser, loven om tilsyn med den tekniske undervisning for håndværkere og industridrivende, som gennemførtes for noget over 40 år siden i ministeriet Zahles periode, og som, så vidt jeg husker, ikke er undergået ændringer i den mellemliggende lange periode; den må altså have haft en meget god konstitution.

Jeg synes, det er glædeligt, at partierne i udvalget har kunnet blive enige om at ændre denne lov; den nye lærlingelov og udviklingen af teknika og teknologiske institutter har faktisk gjort en ajourføring nødvendig, såfremt den samfundsmæssige interesse i uddannelsen af tilstrækkelig mange teknikere skal tilgodeses, og det er der enighed om at den bør og skal, så godt som vi nu med rimelige midler magter det.

I det radikale venstre er vi tilfredse med de ændringsforslag, der foreligger. Jeg har i udvalget på mit partis vegne støttet forslaget om, at håndværkerne får et medlem mere i skolerådet. Det synes jeg er rimeligt.

I den henvendelse, som Håndværksrådets konservative ledelse i marts tilsendte regering og folketing, og hvis tone var, synes jeg, mere brøsig og mere partipolitisk præget, end håndværkernes rolige og saglige tone plejer at være, klages der over, at Håndværksrådets repræsentation i tilsynsrådet nedskæres. Den anke er nu formentlig bortfaldet, efter at håndværkets repræsentation i tilsynsrådet for de teknologiske institutter ved lovforslaget er sat op fra 1 til 2 medlemmer, og efter at der nu er afsat 3 pladser til håndværket i skolerådet, altså nogenlunde den samme repræsentation som hidtil, når der tages hensyn til, at antallet af medlemmer i skolerådet er blevet formindsket,